

NUMĂRUL 10 BANI

ABONAMENTELE

Încep la 1 și 15 ale fiecărei luni și se plătesc tot-d'una înainte

În București la Casa Administrației
În județe și streinătate prin mandate poștale
Un an în țară 30 lei; în streinătate 50 lei
Sase luni . . . 15 » » » 25 »
Trei luni . . . 8 » » » 13 »
Un număr în streinătate 30 bani

MANUSCRISELE NU SE ÎNAPOAIAZĂ

REDACȚIA

No. 3 — STRADA CLEMENTEII — No. 3

EPOCA

TELEFON

NUMĂRUL 10 BANI

ANUNCIURILE

În București și județe se primesc numai la
Administrație
În streinătate, direct la administrație și la
toate oficiile de publicitate
Anunțuri la pag. IV . . . . . 0.30 b. linia
» » » III . . . . . 2.— lei »
» » » II . . . . . 3.— »
» » » I . . . . . 3.— »
Inserțiile și reclamele 3 lei rindul

Un număr vechi 30 bani

ADMINISTRAȚIA

No. 3 — STRADA CLEMENTEII — No. 3

ROMÂNII ȘI BULGARII

ADMINISTRAȚIA

Voința Națională s'a supărat pe noi fiind-că ne-am permis să vorbim de administrațiunea liberală. Nimic mai firesc, de oare-ce n'am avut nimic bun și frumos de spus pe socoteala acestei administrațiuni; lucrul a trebuit să usture cu atît mult, cu cît în aprecierile noastre ne-am ferit de ori-ce exagerare.

Ca să-și răzbune, *Voința Națională* încearcă să reediteze vechile și uzatele calomnii în contra administrațiunii conservatoare. Iarăși firesc lucru; neputînd să apere administrațiunea guvernului său, *Voința* ar vroi să coboare la același nivel administrațiunea conservatoare. Organul guvernului uită însă un lucru capital: dacă sub guvernul conservator s'au găsit funcționari abuzivi, s'a procedat împotriva lor cu cea din urmă rigoare. Nu tot ast-fel se face sub guvernul liberal și aci e buba.

Voința Națională spune însă și un mare adevăr, fără să-și dea seamă că el e în defavorul patronilor săi.

După ce binevoește să mărturisească că administrația liberală nu e perfectă — mai e vorbă! — oficiosul ține să constate realizarea unui mare progres. Cităm textual:

Partidul liberal poate să se mîndrească cu administrația ce a dat țării. Ea, de sigur, nu este perfectă; dar, totuși, ieste de mirare cum în doi ani a putut realiza acest mare rezultat: de a fi desființat prefectii a-tot-puiernicii, prefectii violenți și persecutori. Din punctul de vedere al moravurilor noastre administrative și politice, acesta este un rezultat imens. A fi făcut ca prefectul să nu mai fie un obiect de groază în județul său, a fi desființat acei semi-zet cari făceau senin și furtună în județele ce administră, este, din punctul de vedere al dezvoltării activității private, al creșterii demnității și independenței cetățeanului, un mare pas înainte și rezultatele acestei reforme tacute dar mari, realizate de partidul liberal, se vor vedea mai cu seamă în reînvierea independenței corpului electoral.

Fără să-și dea deplin samă, *Voința Națională* a atins aci un punct important, un fapt care a exercitat și exercită o înrîurire hotărîtoare asupra guvernămîntului liberal.

Progresul despre care vorbește organul oficios, l-a realizat partidul liberal nu asupra stării administrative a țării, ci asupra sistemului de administrațiune liberal-național. Prefecții a-tot-puternici, violenți și persecutori, spaima județelor — sunt prefecții regimului liberal de la 1876 la 1888. Citind caracteristica acestor prefecți făcută de *Voința*, fără să vrei îți aduci aminte de Simulescu vilceanul, de Chirișescu teleormăneanul, de Tache Anastasiu tecuceanul, de Săveanu putneanul și de atîția alți satrapii ai regimului colectivizat, cari cu adevărat făceau senin și vreme rea în județele lor.

În domnia actuală a partidului liberal, toți acești prefecți «violenți și persecutori» au fost lăsați de o parte, aceasta e foarte adevărat.

Dar cine i-a înlăturat?
Ministrul de interne al guvernului din toamna lui 1895, d. Neculăe Fleva.

Progresul acesta a fost însă așa de puțin potrivit cu firea partidului liberal, în cît acest partid s'a revoltat și a izgonit cu scandal pe d. Fleva și de pe banca ministerială și din sinul său. Și pînă în ziua de azi d. Fleva e în jur de presa liberală mai mult de cît adversarii de baștină.

Da, e un progres pentru partidul liberal — sau mai exact ar fi fost un progres — dar partidul îl regretă și pînă în fundul măruntaielor sale e frămîntat din pricina lui.

Au fost înlăturați vechii satrapii; în loc să fie Simulescu prefect la Vilcea, s'a numit Crăsnaru; în loc de Chirișescu, s'a numit la Teleorman Dimitriu și așa mai departe. Dacă d. Fleva rămînea ministru, probabil că prefecții ar fi fost prefecți, căci aveau pe cine se rezema. Dar coaliția vechilor satrapii a răsturnat pe d. Fleva și prefecții au ajuns un soi de păpuși în mina foastelor pașale, astăzi senatori și deputați.

Astăzi, Vilcea e administrată tot de Simulescu, ca și înainte de 1888; la Pitești, tot Dimancea dictează; în Teleorman, tot Chirișescu e stăpîn cum Tache Anastasiu e stăpîn la Tecuci; iar Săveanu schimbă prefecții ca cămășile. Și așa peste tot.

E chiar mai comodă pozițiunea de astăzi a vechilor satrapii, violenți și persecutori, spaima județelor lor, căci au foloasele și sunt scutiți de ponoase.

Ast-fel, progresul realizat de d. Fleva pentru partidul liberal, s'a transformat într'un regres pentru țară. Cînd era prefect, un Simulescu își risca cel puțin pielea; pe cînd astăzi habar n'are, adăpostit cum e după prefectul titular.

Și tot nu sînt mulțumiți vechii satrapii; și din cauza nemulțumirii lor merge administrațiunea așa de prost, se fac atîtea intrigi, se schimbă prefecții atît de des și guvernul e absolut paralizat.

Așa cum merg lucrurile, nu încapem în doială că în scurtă vreme vechii satrapii vor triumfa, ștergînd pînă și forma îmbunătățirii aduse de d. Fleva. Prefecții-manechine vor fi înlăturați cu desăvîrșire — și atunci vom putea vorbi mai mult de bunătatea administrațiunii liberale.

TEORII LIBERALE

O cestiune ridicată de *Voința Națională* este menită, pe cil se pare, să treacă prin coloanele tuturor ziarelor liberale.

Este vorba de noile elemente cari intră în partidele politice.

Nu știm dacă organul autorizat al partidului liberal a voit să vorbească de vernescanii și cîit conservatori rălăciți în rîndurile partidului colectivizat. În tot cazul teoria *Voinței*, în această cestiune, a fost adoptată de liberali și iată că un alt ziar guvernamental revine asupra aceluiași subiect, reducîndu-l la cea mai simplă expresie, cu scopul, se pare, de a putea fi înțeles de toată lumea.

Iată cum pune cestiunea acest ziar: elementele din popor cari au intrat în partidul conservator formează niște infiltrări periculoase, pentru că acest partid trebuie numit de cil să fie constituit din «boeri de neam» din «evghenii». Tot așa se poate spune și despre partidul liberal. Acest partid «și ar turbura ființa dacă ar primi în sinul său «elemente boeresti».

Cestiunea e cil se poate de lămurit pusă. În mod și mai simplu această teorie a ziarelor liberale să reducă la următoarea formulă: în partidul conservator, partid de «boeri», nu au ce căuta elementele populare, «mitocanii», iar în partidul liberal, partid de «mitocani», nu au ce căuta «boerii».

În teorie, formula aceasta atinge monstruositatea. După dînsa partidele politice ar fi niște caste, la cari numai nașterea 'i determină locul. Dacă te ai născut dintr'o familie istorică faci, de drept, parte din partidul conservator, iar dacă ești eșit din popor, locul 'i este indicat, fără altă vorbă, în partidul liberal.

Aspirațiunile tale, temperamentul tău, credințele tale nu fac nici o para.

Partidul nostru liberal, susține dar, în toată puterea lor, îngrădirile de naștere, în floare, atît de mult, în veacul de mijloc, în contra cărora s'a ridicat întreaga revoluție franceză, în contra cărora stă și trebuie să stea crezul ori-cărui liberal.

Frumos partid liberal!

Concursuri telegrafo-poștale

Cele două concursuri. — Casarea I-lui concurs. — La Washington. — Motivul de casare. — Comiterea ilegalității. — Publicarea raportului

Cele două concursuri

Cele două concursuri telegrafo-poștale, făcute în Aprilie trecut, sunt la ordinea zilei. D. Chiru, directorul general al poștelor și telegrafelor, reîntors din Washington, unde luase parte la un congres, nu a găsit alt-ceva mai bun de făcut de cil să caseze unul din ele, iar pentru cel al 2-lea să numească o anchelă.

Întîiul concurs a avut loc anul acesta, înaintea Paștelor. Pentru 7 posturi de oficianți superiori, s'au prezentat 58 de candidați, din cari n'au reușit de cil 37. Acest concurs a fost casat.

La al 2-lea, început a doua zi de Paște, s'au prezentat 150 de concurenți pentru 14 posturi, de oficianți inferiori cl. III, vacante. E absolut indiferent cîit candidați au reușit. Esențialul e că o anchelă a fost orînduită de ministrul de interne, în privința lui, — ceea ce înseamnă că și acest concurs va fi în curînd casat.

Casarea I-lui concurs

Odată întîiul concurs terminat, comisiunea examinatoare a înaintat rezultatul directorului general ad-interim, d. Kirîșescu, care — la rîndul său — l'a supus comisiunii consultative, spre a cere, dacă s'a procedat corect și dacă s'au îndeplinit formele cerute de lege. Comisiunea a găsit totul în perfectă regulă. Alunși directorul, pe baza avizului comisiunii, pe departe ordonă publicarea numelor celor reușiți în «Buletinul» oficial al telegrafelor, iar pe de alta supune ministrului de interne decretul de înaintare.

În timpul acesta, diferite proteste s'au produs în public și prin ziare, pentru ca să se adeverească zicătoarea, că concursul, fără scandal, în țara romînească nu se poate.

Cum am spus însă, lucrurile au mers cursul lor normal, în cît numai rămăse de cil aprobarea ministerială, pentru ca candidații să-și capete posturile pentru cari concuraseră.

La Washington

D. Chiru, directorul general, petrecea, în vremea aceasta, în America. Preambulă în omparabilă sa prostie pe străzile Washingtonului, minunându-se — în naivitatea sa — de drumurile de fier aeriane și de ingeniozitatea americană. Rîsînd să fie călcat de un tren la New-York, d. Chiru a plecat apoi la Niagara, risipind banii țerei și expunînd în public modestul său spirit.

Preînzinerea însă era predominant de aceiași idee: să-și căpătuiască favoriții, cari se prezintaseră la concursurile din Aprilie.

Cînd fondurile s'au epuizat, fostul negustor de funii — pardon, d. Chiru — s'a hotărît să se reîntoarcă în țară.

Motivul de casare

Trecuseră trei luni de la concurs și ministrul de interne nu lua nici o hotărîre. Nenumăraților postulanți cari întrebau despre rezultat li se răspundea că se așteaptă sosirea d-lui Chiru.

În cele din urmă ignoranțul sosește, cum am spus, cu ideea fixă de a casa ambele concursuri.

Îl trebuia însă un motiv și pentru aceasta a îndemnat pe mai mulți candidați respinși să-și prezinte o petiție de protestare contra concursurilor făcute. Pretextul era lesne de găsit: căzuți a-firmai directorului general că la concurs se copiasse. În baza acestui motiv ridicul, el cerea — după trei luni de la finirea concursului — casarea lui.

Comiterea ilegalității

Odată avînd petiția în mînă, ce face Chiru?

Înainte de a răspunde la această întrebare, trebuie să povestesc un detaliu interesant.

Directorul general al poștelor și telegrafelor din țara romînească nu știe să scrie. Chiru, înaintea lui, e incapabil de a scrie. Chiru, cel mai simplu raport. De cînd e el, n'a putut formula înscriș nici cea mai mică cerere și de astă dată trebuia să prezinte ministrului un ra-

port motivat, prin care să ceară casarea concursului.

Dificultatea era mare. Funcționarilor din direcție nu li se putea încrede, de teama divulgării secretului. Ce era dar de făcut?

Prostia chiar nu e lipsită cite-odată de ingeniozitate. D. Chiru s'a repezit peste drum de palatul poștelor vechi, în cafeneaua «Națională» și pe cel întîi evreu ce i-a eșit înaintea, l'a năimît ca să-și facă raportul de casare.

Pentru cîit va let și un schwartz, d. Chiru a avut cea ce a dorit și 37 de funcționari capabili au fost nedreptății, pentru gustul a doi candidați respinși, dar protejați de negustorul de funii.

Publicarea raportului

Cît este de nedreaptă procederea ministrului de interne și a Chirului său, toată lumea o știe.

Între funcționarii telegrafo-poștali indignarea este mare. Ca o satisfacție opiniei publice revoltate de această nouă ilegalitate, noi cerem să se publice raportul d-lui Chiru către ministrul de interne, spre a vedea cari sunt motivele teimeince ale actului arbitrar, pe care l'a comis d-sa.

CONSTRUCȚIILE

Dintr'o împrejurare sau alta, se întîmplă destul de des accidente la binala. Odată se dărîmă schela; altă dată se surpă pămîntul; altă dată se surpă un zid întreg.

Mai tot-d'ana, în aceste accidente, avem de înregistrat răniți și morți.

Anul acesta, înainte de ploii, s'au început în capitală o sumă de construcții. Lucrările, suspendate pe timpul ploilor, au reînceput acum de cite-va zile.

Din cauza marii cantități de apă, e natural să se ivească temeri ca nu cumva pămîntul pe care se construiește săi pârțile de ziduri făcute să nu se fi slăbit.

N'ar fi bine ca serviciul tehnic al Primăriei să inspecteze clădirile în curs de executare și, acolo unde ar fi nevoie, să ia măsuri?

Credem că da; prin aceasta s'ar evita nenorociri posibile.

Atragem în această privință atențiunea serviciului tehnic al Primăriei; n'ar strica să se facă același lucru și în celelalte orașe.

CAVALERII... LIBERALI

Ca o continuare a potopului de săptămîinile trecute, avurăm deună-zi un potop de cavalerii.

S'au decorat, după un sistem strict eclectic, toți paracliserii cari aprind luminările în templul colectivității — afara, se înțelege, de promovarea gradelor, promovare care se face cam fără voia stăpînirii.

Așa, secretarul general al ministerului de interne, d. Moscuca, a decorat pe d. Moscuca, judecătorul de ocol din București; d. Cătuneanu, secretarul general al ministerului de domenii, a decorat pe d. Cătuneanu, prefectul de Buzeh, și pe d. Em. Culoglu, secretarul general al ministerului de finanțe — care a decorat pe d. Cătuneanu, secretarul general al ministerului de domenii, și pe d. Culoglu, prefectul județului Brăila.

În afară de aceste distincțiuni bine meritate, d. Sibleanu a decorat pe secretarul general al ministerului de culte, care la rîndul lui a răsplătit cu o cruce pe episcopul Buzehului, pentru zelul ce depune pe lingă creditori ca să-și protesteze polițele.

D. Al. Djuvara, ministru de justiție, a decorat pe d. Caraiani, vîrul și complicele lui Apostol Margărit — iar Sultanul a decorat pe d. Tr. Djuvara, ministrul lui Margărit la Tarigrad, pentru tactul cu care a lucrat pe lingă mitropolitul Antim.

D. C. Penescu, prefectul poliției din Iași, a fost decorat în urma raportului primului procuror de pe lingă parchetul tribunalului din a doua capitală, raport care conchidea la înființarea unui corp de geandarmi cari să pună poliția la adăpost ds pungași; iar d. Caracaș a fost decorat în urma insistențelor depuse la minister de către d. Gheorghian, prefectul județului Iași, care, cu autoritatea-î recunoscută, cerea să se aleagă între prefectul de poliție și primul procuror.

S'a mai decorat d. A. N. Gussi, ca despăgubire pentru resemnarea cu care a primit loviturile cită vreme a fost procuror la Focșani, și episcopul Dunării de jos, pentru evlavia cu care a apărat prestigiul Bisericii în timpul procesului Gheneadi.

Cu sistemul acesta de a se acorda distincțiuni, ajuns, cu decorațiile, la concluzia la care ajunsese Piron în privința Academiei: «mat lesne se intră de cil se iiese din acest distins corp!»

Ywann.

TRIBUNA LITERARA

MÂNCARE DE TOPOR

— ANECDOTĂ POPULARĂ —

Un ostaș cazac odată

Cum venea din bătălie,

Ostenit și rupt de foame,

Dă de-o casa 'ntr'o cimpie

— Bună ziua! — Bună ziua!

— N'ai, mă rog, ceva mîncare,

«Că-s drumeț de cale lungă

«Și ț-i-o fi pomana mare.

— N'am, răspunde'ndată gazda,

Căci era un om sgircit,

Un sgircit cum n'a fost altul

De cînd lumea s'a zidit.

— N'ai? întrebă iar ostașul;

Cum? Nici apă poate n'ai?!

— Ba, de apă, apă este.

— Te rog apă dar să-mi dai.

«Dar ceva mălaiu-făină —

«N'ai găsi din întimplare,

«Ca să fac vr'o mămăligă?

— N'am atita! Rău îmi pare!

— Dar cit at?

— Așa vr'o mină!

— Dă-mi și-atita, fie-așa.

«Dar mă rog, vr'un pic de sare

«N'ai p'alice?

— Ba, ț-i-oiu da.

— Uit'te, dar, te rog atunce

«Apă dă-mi, mălaiu și sare

«Și vr'un vas de fert-vr'o oală

«Să-ți torn eu coala mîncare,

«Să mîncine și eu dintr'nsa

«Să mîncini și dumneata

«Și s'o faci d'aci 'nnainte

«Chiar și singur cînd îi vra.»

L'aste vorbe haide gazda

Apă dă, mălaiu și sare

Ca din ele-acum căzacul

Să gătească de mîncare.

Ia din ele cit îl vine
 Și le pune în sin la el.
 Vine jos apoi cu totul,
 Duce lemne ce-a găsit,
 Mulțumindu-i groasnic gazdei
 Ca de spumă s'a îngrijit,
 Și se roșă încă-odată
 Ca să fie așa de bună
 Un capac să'i dea de 614
 Ca pe 614 acum să pună :
 Căci așa'i mănecarea asta :
 Trebuiește negreșit,
 Ca să iasă cum se cade,
 Să ferbi 614 nabușit.

Gazda plăcă să'i găsească
 Pentru 614 vr'un pocriș,
 Iar el pune carnea în 614,
 Ia toporul pe furis,
 Il aruncă în sin pe dată
 Căci aiurea nu'l venea,
 Și pe 614 pune mâna
 Ca s'ascundă ce e 'n ea.
 — Dar ce țit acolo mina,
 Zice gazda minunat,
 Când se întorece cu pocrișul
 După care-a alergat.
 — De, țin mâna, n'am ce face,
 Ii răspunde ivți cazacul
 Că de n'o țin, hai, tot gustul
 I-se duce-atunci la dracu.
 Ia pocrișul de la gazdă
 Și pe 614 în clipă 'l pune
 Ș'apoi pân' să ferbă 614
 Pe-așteptat de-acum se pune.

Stă cazacul, stă și gazda,
 Stă și-așteptă fie-care ;
 Iar când 614 începe a ferbe
 Pune 'n ea făină, sare,
 Apoi mestecă printr'însa
 Cit mai e de mestecat
 Și în sfârșit cind este gata
 Zice haide la mîncat.
 Gustă gasda și cu incetul
 Chiar începe și-a minca,
 Căci era curat mîncare:
 A pilaf cam semăna.
 Iară cînd sfârșesc mîncarea
 Haida, gazdă cam mirat
 Zice: «dar toporul unde-i
 «Că de dînsul n'am mai dat!
 — Hei, topor?... Cazacul zice,
 «Ești la mîntea cam ușor!...
 «Dar mîncarea asta, frate,
 «Nu știi dar că-i din topor?»

Th. D. Speranța

Litere, Artă, Știință

BIRUINȚA SOCIALISMULUI

Aproape toți citi știu să citească în țara asta cunoscuta interesantă scriere a lui Richter: *Unde duce socialismul?* apărută în traducere românească de Al. A. Sturdza. Este jurnalul unui lucrător socialist, începînd a doua zi după revoluție și mergînd pas cu pas pînă la dizolvarea societății colective. Sub forma ușoară și plăcută a romanului, Richter și-a mascat tot arsenalul său de argumente solide și bine născuțite, prin care a căutat să dovedească imposibilitatea, nebulnia acelei societăți colective, visată de Marx și Engels.

Au strigat atunci socialistii ceea ce au strigat în toldeana cînd li s'a cerut să și "limpezească idealul" lor, să dea în mic o imagine a acelei societăți viitoare, despre care nu vorbesc de alt în linii mari, pline de ceața depărtărilor.

Și, ce ați voi să spună? Unul lucru care este în depărtare și d'abea îl poți prinde conturul într'un mod vag, dar același care nu există și pe care zadarnic îl cauți în zare, ce o să'ți poți prinde? Ce o să'ți spună despre el?

De aceea teoreticianii socialiști s'au ferit să tragă un plan de organizație viitoare, de teamă ca vremea să nu le dea mai tute de cit s'ar crede desiluzia realității. În această privință, socialistul propoveditor prin cafelele ori prin circuiți, și cu Bebel sau Kautsky tot același lucru fac: caută să înconjure cestiunea aceasta, cit mai mult.

Răspunsul lor este că nu poți arăta în amănunte o organizație socială a cărei închiogare e lasată viitorului. Noul pămînt făgăduit n'a fost nicîi o-dată descris.

E o tergiversare ne-dibace aceasta, lipsită de ori ce logica.

Cînd cunoști premisele unei argumentări, nu-i poți cunoaște imediat concluzia? Firește că da. Socialismul și-a pus premisele sale, de ce s'ar da înapoi din fața concluziei?

Ceea-ce n'au vrut să facă socialistii ortodoxi, au căutat să facă alții fie streini de doctrina lor, ca Richter, fie chiar adepți renegați apoi de partid și tratați ca «utoșiști» precum a fost tratat Ed. Bellamy, pentru scrierile și discursurile sale.

Cea din urmă lucrare în acest sens, datorită unui adversar al ideilor colectiviste, a apărut în Franța sub titlul «*Le Triomphe du socialisme*» de Hipolyte Verly.

«*Biruința socialismului*» este lucrată după aceeași normă ca și cartea lui Richter. Un lucrător începe să și scrie jurnalul său, a doua zi după Revoluția socială și reproduce *mutatis mutandis*, trăsăturile caracteristice ale operii scriitorului german.

Marea revoluție s'a terminat. Partidul socialist are în mina sa frinele vieții sociale. Se fac prefacerile imediat cerute: revizuirea Constituției; stergerea titlului de President al Republicii; Camera și Senatul sunt înlocuite. Pe toată linia entuziasm. Se încep repartizările de muncă, după ce mai întâi se produsese o mică turburare din cauza confiscării de către Stat a fondurilor Casei de economie. Multimea voia să exprozie pe burghezii, dar economiile ei și nu se confiese.

La repartizarea caselor, mobilelor, profesiunilor, iar nițică gălgăie. Spre a fi tot egal, nici unul nu putea fi îndestul de mulțămînt, căci nu putea să aibă alt cit ar fi dorit și i-ar fi trebuit.

Apoi repartizarea profesională, desparte pe membrii familiei, care nu mai e de cit o expresiune istorică. Așa logodnicia unui lucrător tipograf din modestă — cum era meseria ei — o face custodorea, iar pe logodnicul său tipograf, îl trimete la Lille — în Paris fiind prea mult, în această ramură. Copiii asemenea sînt separați de mamele lor și trimiși la Institutul de creștere, puse sub direcția Statului. Bunicii trebuie să meargă la ospel, iar nepoșii la «*leslea*» publică.

Muncitorii mîncea în comun, la cantinele naționale, unde porțiile sînt toate de aceeași mîrime și de același fel.

Din cauza Casei de economie, a nimicirii familiei și din nenulțămirea pricioasă indivizilor cărora li s'a dat o sarcină grea și neplăcută, se încep turburările, cari cresc cu timpul. Entuziasmul se stinge repede.

Hrana tot mai proastă; imbrăcămintea din ce în ce mai slabă. Lucrătorii muncesc în silă, ne avînd nici un îmbold mai înalt.

Rudele bătrîne suferă de dor, ne putînd să și vază pe cei iubiți.

Încep atunci sinuciderea, emigrațiunile și furturile.

Veniturile Statului încep să sufere. Relațiile cu țările vecine se înăspresc din această cauză. Anglia și Germania le declară război.

În interior încep grevele, războiul civil, într'un cuvînt anarhia.

Cu tabloul acesta se sfîrșește cartea lui Verly.

Am auzit că se va traduce în romînește, pe curînd, și «*Biruința Socialismului*»; publicul nostru va putea astfel să o aprecieze după adevărata ei valoare, pe care nu o p'ți arăta din destul în rîndurile fugitive ale unei recenzii.

Pentru noi, cartea lui Verly va fi de sigur o lucrare de interes istoric mai mult, căci, din fericire, la noi socialismul a trecut aproape în umbra trecutului istoric, mai înainte de a eși din vîrsta copilăriei. De altfel numai în vîrsta aceasta și-a putut avea el locul, în tot-deună.

Totuși se spune că mai există undeva un cuib ascuns, unde se mai clocește încă socialismul, și ar mai fi oameni în țara aceasta, cari se pretind socialisti.

Dacă aceasta este adevărat pentru opinia publică luminată, atunci traducerea cărții lui Verly va putea fi și de actualitate, oare-cum.

Al. Antemireanu.

STAREA RECOLTELOR

ÎN ȚARĂ

Secerișul grîului a început la noi din săptămîna trecută; în unele părți s'a și pus la treierat. Agricultorii sînt foarte descurajați. Spicile în general sînt ușoare, boabele puține și păite, astfel că producțiunea va fi cu mult inferioară mijlociei din ultimii cîcî ani.

Orzul și Ovăzul promit recolte bune, afară de unele localități unde au fost păite. Porumbul a fost, în mare parte, săpat la vreme și în multe părți a început să înflorească.

Sfecla de zahăr va da în general o recoltă satisfăcătoare.

ÎN STRĂINĂTATE

Belgia. — *Cultivatorii prevăd în general recolte bune. Secerișul orzului se urmează cu activitate; calitatea este însă inferioară celei din anul trecut.*

Franța. — *Știrile privitoare la recolte sînt din ce în ce mai puțin satisfăcătoare. S'a început semănatul secarei și a grîului în unele regiuni și cu deosebire în Sud; rezultatele obținute sînt mediocre.*

Rusia. — *În multe întinuturi secerișul este început. Orzul promite o recoltă abondantă. Recolta în Sud-Est va fi mijlocie. Grîul de primăvară este bun. În Basarabia recoltele de iarnă sînt sub mijlocie; cele de primăvară sînt mai bune. În guvernămintul Ecaterinoslav și Taurida recoltele vor fi abundențe. Unele zăure susțin însă că recoltele vor fi slabe și față de deficitul ce va fi, guvernul va fi nevoit să aprovizioneze populațiunea cu grîne.*

Statele-Unite. — *După raportul biroului de agricultură din Washington, condițiunea recoltelor este următoarea, numărul 100 fiind considerat ca exprimînd o bună producțiune:*

	1897		Iulie		
	Iulie	Iunie	1896	1895	1894
Grîu de iarnă	81.2	78.5	75.6	65.8	83.9
de primăvară	91.2	89.6	93.3	102.2	68.4
Porumb	82.9		92.4	99.3	95.
Ovăz	87.5	89.	96.3	83.2	77.7
Secară	89.9		83.8	80.7	87.
Orz	88.5	87.4	88.1	91.9	76.8
Cartofi			99.	91.5	92.3

Condițiunea mijlocie a grîului, fiind seamă de proporțiunea semănăturilor de grîu de iarnă și de primăvară, era la 1 Iulie de 84.9 contra 82.7 la 1 Iunie; 83.4 la 1 Iulie 1896 și 76.2 la 1 Iulie 1895. De oare-ce suprafața semănată cu grîu este aproape aceeași ca în anul trecut, producțiunea grîului în Statele-Unite va fi superioară celei din 1896.

În ce privește porumbul, producțiunea va fi puțin inferioară celei din anul trecut.

NOI ȘI BULGARII

(Correspondența specială a Epocii)

Monastir, 27 Iunie 97.

Reproduc o dare de seamă a ziarului o-vreesce «*Le Journal de Salonique*» cu privire la starea liceului bulgăresc din Salonic. Într-întinut cu speșele guvernului principatului bulgar. Menționat ziar nu poate fi bînuit de parțialitate, de oare-ce, în chestiunile naționale, evreii n'au ce căștiga. O comparațiune însă a celei mai înalte instituțiuni culturale a Bulgarilor macedoneni cu cea romînească din Monastir, obiect de admirațiune pentru «*Voința Națională*» și patriotul ei, ar arăta publicului cit costă pe Macedoneni dragostea d-lui Sturdza pentru romînismul din Macedonia.

Iată ce scrie sus citatul ziar în privința aceasta:

Amănuntele statistice, ce am publicat în ultimul nostru număr, privesc școala de fete bulgare. Cit pentru liceul de băieți al aceiași comunități. Importanța sa este și mai considerabilă; 269 elevi primesc acolo instrucțiune.

Personalul didactic se compune din 16 profesori, toți diplomați de la diferite universități. În afară de aceștia un mediator, un contabil, un secretar și un șef al stațiunii meteorologice sînt atașați pe lingă această instituțiune.

Învățămîntul este împărțit în șapte clase. De la clasa a IV-a, el se subîmparte în două secțiuni: secțiunea clasică și secțiunea reală. Clasa a VII-a a produs anul acesta un contingent de 18 elevi diplomați, dintre cari 11 aparțin secțiunii reale și 7 secțiunii clasice.

Biblioteca liceului cuprinde 3,064 volume dintre cari o jumătate sînt franțuzești, iar restul cuprinde opere bulgărești, nemțești, englezești și rusești.

Școala mai are trei cabinete științifice prevăzute cu toate instrumentele și materiile necesare pentru experiențele de științele naturale, de fizică și de chimie.

Liceul este proprietatea comunității bulgare. Internatul liceului numără 196 internți. Trei pedagogi alegeți dintre profesorii supraveghează ordinea acestui stabiliment.

Internatul ocupă un imobil situat lingă Cheuer Capu în fața liceului de fete.

Același ziar adaugă mai la vale:

Allam că șeful secțiunii meteorologice de pe lingă liceul bulgar din orașul nostru, d-nul Atanas Bahardanoff, a fost numit corespondent al marelui observatoriu fizic din Saint-Petersburg.

Această numire a avut loc la 30 Aprilie expirat în sediinta Academiei Imperiale de Științe din S. Petersburg, iar diploma i-a fost remisă d-lui Șahardanoff, în luna aceasta.

Instituțiunea cea mai înaltă de cultură romînească, înpreinută de guvernul Romîniei, își are reședința în Bitolia și se compune din următorul personal didactic:

Un director, absolvent al colegiului zejnților din Scutar (Albania) care echivalază cu patru clase gimnaziale. Directorul și tot deodată și revizor al școlilor din circumscripția Bitoliei.

Două absolvenți ai liceului din localitate.

Un fost elev al școlii greșesti cu două clase gimnaziale.

Un fost institutor grec, care predă și muzica. Preotul Lazaris al misiunii catolice.

Trei profesori de limba turcă.

Două pedagogi.

Și un singur profesor cu două ani de facultate.

În total 12 profesori împreună cu pedagogii și cu profesorii de limba turcă.

Numărul elevilor, cari populează acest liceu, e de 70, mai toți bursieri și străini din localitate.

Științele fizico-chimice, matematice, istoria naturală, literatura, istoria, mai că nu se predau în cursul superior.

Instrucțiunea din cursul inferior este foarte imperfectă, elevii nici nu pot vorbi bine romînește, servindu-se, în conversațiunea între dînși și cu unii dîn profesori, de dialectul local.

În ceea ce privește disciplina și buna ordine a școlii, ea lasă mult de dorit: profesorii n'au autoritatea cuvenită asupra elevilor, de oare-ce incapacitatea lor 'l face să fie ținuți față de cei mai inteligenți dintre elevi. De alt-fel intervenția poliției pentru restabilirea ordinii în această școală ne dispensează de sarcina de-a mai insista asupra acestui punct.

Acesta este liceul lui *Mărgărit*, cu care se mîndrește d. Sturdza, a cărui serioșitate în chestiuni de școală se bucură în Romînia de oare-care reputație, dar care în chestiunea culturală din Macedonia presintă o lacună foarte batătoare la ochi.

E un fenomen ciudat, altă-dată foarte comentat aici, dar acum lăsat uitării, că tocmai calitățile negative ale administrațiunii școlare din Macedonia, sînt ridicate la nivelul virtuților patriotice și ale inspirațiunilor fericite, cu pretențiunea de a impune această credință macedonenilor geloși de moravurile occidentalilor.

Nu știu în care țară din lume, această doctrină poate găsi un teren favorabil. Ceea ce știu, e că în Macedonia, țara care face obiectul unei dispute dintre Statele Inconjurătoare, unde emulațiunea în chestiuni de școală a avut ca rezultat crearea de școli moderne, asemenea doctrine constituie un paradox, care nu poate fi învidiat nici de bulgari, nici de sirbi, nici de greci, nici de turci.

«*Nu mînceam iarbă*», o spun des romînii macedoneni, ca să ne lăsam a fi înhamați, în carul lui *Mărgărit* și a patronilor săi; din contră deplîngem pe aceia, cari și-au oferit gîtul colanului de forță prin care 'l trage *Mărgărit* et & după comandamentele unei

oculte mult mai rafinată de cit cea din București. Și victima cea mai de însemnătate, zic romînii macedoneni, e însuși Dim. Sturdza, care a alunecat pe un povrîniș de unde nu se poate întoarce cu toată finețea nasului său. Timpul o va dovedi aceasta în curînd.

I. Miron.

Fericirea Femeii

(Rezumatul unei scrieri a d-roii Paula Lombroso)

Bărbatul — pururea îngîmfat — nu se întoarce nicot-dată, dacă femeia care trăiește alături de dînsul, simte vre-o fericire. El se îndură doar s'o lase să trăiască sub strălucirea mării sale, ea poate să-l contemple în toate chipurile și în toate decaderile sale. el se îndură doar să împartă cu dînsa vremurile grele mai degrabă ca cele bune — și pentru asta de-a crede fericită.

Totuși o mulțime de femei, dintre cele măritate, neprimind această fetică obligatorie de cit sub beneficiu de inventariu, sfîrșesc prin a recunoaște că comptul corent al căsniciei lor se înfățișează cu un sold debitor. De asemenea și altele — celibatate — care nu au puțina să și ofere acest element de bucurie — val de el — care se chiamă un bărbat, găsesc că soarta lor e rea, că sînt osîndite la lupte nefolositoare, la prea multe încercări, la prea multe zile negre. Societatea actuală a dat afară din lumea asta pe Dumnezou ca prea stingherilor și azi femeia nu mai are înaintea ei drept ideal de cit o ființă omească: *bărbatul*.

Goana după fericire este dîn zi în zi mai aprișă.

Pe măsură ce se descoper noi elemente de iutență, pe măsură ce se descoper toate mașinele care înghit spațiu, se pare că faptele noastre amănite de un fel de vîrtej se năpustesc și mai nebușese spre culmea care le apare acolo, la capătul orizontului — spre bucurie și plăcere, îndărătul cărora e golul deapururi.

***

Și aceasta încă e adevărat mai mult pentru femeie de cit pentru bărbat, avînd o natură de complimenți, de juxtapunere, de asimilare, fericirea ei va fi mai cu samă de adaptivă și impregurată.

Paulo Lombroso a publicat de curînd rezultatele unei foarte curioase anchete, avînd de scop să evalueze matematicesce această fericire a femeii în cele mai multe din situațiile în care poate fi studiată.

Metoda științifică nu te buună pentru acest soi de analiză. Sistema procentajului aplicată la cercetarea fericirii omeștii ar provoca mai degrabă surisul de cit convingerea și în adevăr e caraghios ca fericirea să fie cîntărita, catalogată și măsurată.

E deja așa de greu de definit fericirea! Și să determini fie chiar în aproximație acest sentiment făcut din miș de nuanțe felurite și schimbăcioase, să desparți realitatea de nădăcire este și mai greu... E mai îndrăzneț să vrei să stabilești legile, Matreoziei, dar perturbăția și detracarea modernă și de aceea nu se poate admite nici în rîptul capului rezultatele la care ajunge Paolo Lombroso în statistica ei matematică asupra fondului individual al fericirii... Totuși căte-ya din concluziunile sale pot fi relevante.

Factorii usuali ai fericirii sînt, pară-se foarte departe să aducă ceea-ce tovarășele noastre așteptă de la dînși.

Acești factori sînt: vîrsta, amorul, căsătoria, maternitatea, inteligența, bogăția etc...

Vîrsta contrar credinței generale are numai o importanță generală. Tinerii resimt mai cu vioiciune bucuria sau durerea.

Cu anii ne deprîndem de cu una și cu alta. Frumusețea din cele mai mult cazuri observate de Lombroso, are de asemenea numai o influență relativă.

Explicația stă în faptul că femeia pare în tot-d-a-una frumoasă celuia care o iubește — și prin urmare frumusețea în sine e un factor foarte nelsemnat.

Posibil! Dar pentru asta trebuiesc iubite și pentru a fi iubite trebuie să ne pară înțit frumoașe.

Așa e cel puțin în cele mai multe din cazuri. Inteligența joacă un rol negativ, numai cit să reducă la mijlocie — ceea ce se întîmplă adesea — și în ceea ce privește bogăția, influența ei bine făcătoare stă în raport cu însemnătatea ei. Aici mai ales mediocritatea triumfă.

Rămîn cei trei mari factori: iubirea, căsătoria și maternitatea.

Acești factori sînt coeficienții pozitivi ai fericirii: — Iubirea pentru că este adevăratul rost al femeii.

— Căsătoria fiind că ea constituie pentru ea calea legală pentru îndeplinirea acestui rost.

Și, în fine, maternitatea pentru că ea este rațiunea de a fi a existenței femeiei; îmbujorarea, înfiorarea la care sfîrșește rolul de ființă creată numai pentru zămislire. Și, să adaugăm și aceasta: căsătoriile de amor și cele săvîrșite în anii tineri au cei mai mulți sorți de izbîndă. Că femeile măritate sînt în deoște mai feri-

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

O LUCRARE PREȚIOASĂ

Ueber den Ursprung der Rumänen
 (Ein Beitrag zur Ethnographie Südosteuropas) —
 Despre Originea Romînilor. (O contribuțiune la Etnografia Europei sud-estice).

D. Dr. Traugott Tamm

Secretar particular al A. S. R. Principelui Ferdinand. Membru corespondent al Academiei Romîne.

E foarte greu de expus vederile d-lui Dr. Traugott Tamm asupra originii Romînilor, vederi pe cari le deslășoară în lunga-i și vioaia-i polemică cu toții aceia cari păcătuiesc contra adevărului istoric, din mizerabile interese de neam. — E greu, nu pentru că expunerea d-sale ar suferi, Doamne fereste! de intuncimi și lipsuri — ci, tocmai din motivul contrar: pentru că abundența de argumente la d-sa e atît de mare și ele sînt expuse atît de clar, că tocmai numărul lor te face să nu știi pe care s'alegi mai înțit, — și claritatea cu care sînt expuse te orbește aproape.

Încit, se înțelege — și nu pot în deajuns repeta aceasta — recenziuntul are pururea frică să nu stitcească opera de care vorbește și, relevînd părțile ei tari, se teme să nu facă, în fuga condițiului, în învîlmășugul ideilor, greșala de a le releva fără și logic și, poate, să se înșele prea lesne asupra înțietății ce li se cuvîne după valoarea lor.

1) Vezi Epoca de Duminică trecută.

Dar, sperînd în indulgența cititorilor și mai cu seamă, în cea a scriitorului, tocmai, de care e vorba. Mai încumet să merg mai departe cu expunerea vederilor d-lui Tamm în chestiunea originii Romînilor.

Ne-a rămas, din numărul trecut, să atacă-m, cu ajutorul d-lui Tr. Tamm, faimoasa teorie a lui Roesler. Am rezumat-o atunci, încit socot că e proaspătă în mîntea tuturor.

Pentru a răsturna această teorie, d. Tamm face la început un apel, ca să zic așa, către ochiul fizic:

Transilvania e locuită azi de Romîni în mare parte — recunoaște ori și cine. De jur împrejur: în Banat, în Maramureș, în Crișana, în Bucovina, în Moldova și Basarabia și în așa-numita Muntenie locuiesc aproape exclusiv numai Romîni. Ce dar ne-ar face să credem că centrul Daciei-Traiane, acolo unde a fost Sarmisegetuza: Transilvania — ea să nu mai vorbim de cele-alte regiuni — Transilvania de unde radia romanizarea în Dacia, acest centru să fi fost cu totul pustit de suflare romano-dacă, de suflare romînă, numai cum un împărat, Aurelian, din interese de stat, a strămutat în sudul Dunării, în Moesia, o parte din lumea romană din Nordul Dunării? Zicem: «o parte din lumea romană» deși din documentele contemporane, reese limpede că Aurelian a strămutat numai legiunile, și funcționarii, oficialitatea într'un cuvînt, de care îi pîsa lui și asupra căreia numai avea puterea de a dispune. Prin strămutarea însă numai a oficialității, nu înseamnă că s'a stîns orice suflare romînă din Dacia-Traiană — și slava Domnului romanizarea în timp de 170 ani, de la Trajan socotînd, luase proporții însemnate.

Vrea Roesler să se agațe de vr'un document de prin vremuri, dar după ce cată a-și face cal de bătaie din frazeologia unui

istoric de pe atunci, e oare cum singur siliș să bată în retragere, cînd, pentru a-și scăpa teafără teoria, se întrebă; și chiar dacă au rămas pe ici pe colo cite un cîrd de Romani, e de admis că aceștia să fi fost în stare să păstreze prin veacuri înțiruirea romană? Cum că n'a rămas numai pe ici pe colo un cîrd de Romani o atestă întreaga Istorie, care nu se ia după toana unui teoretician interesat.

Dar d. Traugott Tamm pune, cu foarte mult spirit și invenție, o întrebare parizianilor lui Roesler care trebuie să-l înfunde cu totul.

Dacă ar fi să admitem, zice d-sa, teoria că tot ce a fost element romanizat a trecut în Moesia, strămutat de Aurelian, dînd naștere acolo unui popor romînesc numeros care, cu timpul, a întemeiat un stat puternic; dacă, prin urmare, în Nordul Dunării n'a rămas nimic sau numai foarte puțin din elementul roman, și că, timp de 600 de secole, nu se găsește nici un document care se arate persistența acestui element în foasta Dacie — care e evenimentul istoric, care e acțiunea etnică a poporului nostru — de care să vorbească Istoria — atunci ca poporul romîn a trecut Dunărea, și s'a stabilit în Nordul ei? Romînii au invadat din sudul Dunării? zice Roesler; care document, ce împrejurare confirmă aceasta? Chiar Roesler nu invocă nimic — nimic în adevăr în tot cursul istoriei. Și prin urmare dacă el vrea să scoată *ex silentio*, — din faptul că între al 3-lea și al 13-lea veac nu se pomeneste de popor român între Tisa și Carpați, — să scoată din tăcerea Istoriei argument despre neexistența Romînilor prin locurile pe unde se află azi, tot cu același drept putem scoate din tăcerea Istoriei — care nu ne vorbește de o invaziune a Romînilor din Balcani — din această tăcere putem scoate armă împotriva lui: că

asemenea invaziune e o născocire. *Argumentul ex silentio pentru argumentum ex silentio.*

cite de cit celelalte cum cele fără copii sint mai nenorocite de cit toate.

In afară de iubire, de căsătorie și de maternitate nu trăesc de cit nerinduitele, părăsitele și atunci mullimea asta de resemnate devin, cum zic Englezii, al treilea sex.

Ele se fac bărbăți prin activitate, prin intelect, prin muncă, prin chipul de a trăi, prin obiceiuri prin totul vor să fie bărbăți, ființa pe care n'au putut să n'au voit s'o aibă.

Cind viața le e desvlaguită, cind toată puterea lor de a simți s'a strins prin muncă—poate că ele ajung la un soi de fericire în lincezire—dar in aceste inimi renunțătoare, cari au uitat ce e îndrăgirea, cite păreri de rău, cită dragoste și ce dor după copii trebuie să le hintue sufletul cu niște adieri de primă-vară întirziate.

Așa că in fundul ori cărei fericiri femeiești stă pururea bărbatul.

Pentru noi bărbății, e poate măgulitoare constatarea aceasta, dar in același timp și ca plină de primejdii e atunci responsabilitatea noastră, cind toată soarta unor ființe depinde de noi.

Prin firea ei, prin starea ei, ea e inurită covârșitor de faptele noastre, de hotărârile, de loanele noastre chiar, și in loc să indeplinească cele cite-va datoriti de nimic ce le avem față cu dinese noi le vorbim pururea de drepturile noastre.

Co bine ne-ar șede ca, in afară de frumusețe, de bogăție și de virstă, de atragere fizică, să mai fim miință față cu femeile și de sentimentul vanității, de-al milet chiar—ca să facem fericita o creatură ce așteaptă căldura și lumina din inima și chiar creierul nostru.

Dar... in sufletul bărbatului e înrădăcinat, adinc, florosul egoism ce etropeste totul și in zădar crea-tura slabă a femeii va căta azi un sprinț cind se vede aruncată pe oceanul vieții asvirlită de talazuri.

DINASTII COLECTIVISTE

I

Dinastia Albu-Cantemir

Găsim într'un ziar din Capitală și reproducem aci arborele genealogic al dinastiei Albu Cantemir din Piatra-Neamț:

1) N. N. Albu, prefect, fiul lui N. Albu, exclus din Senat in timpul cabinetului Florescu ca nemorin.

2) Enache Cantemir, frate cu Bercu și Daniil David Albușanu și sora prefectului, deputat.

3) Emil Zaharia și Leiba Haras prin coincidență de principii, var primar și cumnat al prefectului, fiind ginerele lui Meier Enache Cantemir, avocat al primăriei Piatra, avocat al Statului, avocat al mai multor societăți, omul de afaceri al prefectului.

4) Costică Cantemir, frate după mamă cu Meier Enache Cantemir, membru in consiliul general de județ, antreprenor de acție comunale in plasa Bistrița. Moșul prefectului.

5) Nicu Brădescu, varul și cumnatul prefectului și ginere cu Meier Enache Cantemir. Pentru moment dat afară de la creditul agricol, pentru că mai multe mil de lei nu s'arit din lada creditului in buzunarul d-sale.

6) Manolă V. Albu, varul prefectului Albu, cu vecinică creditată in Bacau. Șeful biroulului serviciului tehnic de la prefectură.

7) I. I. Teohari, cumnatul prefectului N. N. Albu și ginere e lui Meier Enache Cantemir, membru de ședință la trihinai, deși absolut incapabil.

8) Vasile Ciudin, nepot de soră cu prefectul N. N. Albu și omul de afaceri al acestuia. Politician la Neamț și primar in spe... după o maș imprimată ceva paralo.

9) Nicolae Ionescu, cumnat și var cu prefectul și om de afaceri al acestuia. Secretar al consiliului general și al delegației judiciare.

10) Costache Ionescu, frate cu precedentul. Arhivarul prefecturii.

11) Iorgu Mateescu, var primar cu prefectul. Casierul primăriei Neamț.

12) Dimitrie C. Albu, var primar cu prefectul. Primar al comunei Mărgineni.

13) Văscu, cumnat cu prefectul, judecător de pace in Piatra.

14) Nicu I. Albu, nepot de frate cu prefectul, ajutor de judecător de pace in Piatra.

15) Costache Siligeanu, var și cumnat cu prefectul, nepotul lui Meier Enache Cantemir. Șeful portăreilor tribunalului.

16) Vasile Mihăilescu, var și cumnat cu prefectul. Ajutor de greță la tribunalul Neamț.

17) Ghiță Mihăilescu, frate cu precedentul. Șef de barieră (eroul unei drame—și-a înjunghiat nevasta).

18) Cuțu Blancfort, fiul avocatului Blancfort. Cumnat și var cu prefectul. Sub-prefect al plășei Piatra. (Artist in felul lui, pietează... mai ales butoaie goale).

19) Dr. Apostolide, var primar cu prefectul. Medic primar al județului.

20) Dr. Ernic, cumnat și var cu prefectul. Medic de plasă și medic la C. F. R.

21) Vasile Ciornet, var cu prefectul. Senator. (Cel cu alimentatia personal de sub gazometru. Vezi Mog Teacă).

22) Dimitrie Ciornet. Var cu prefectul. Casier general de județ.

23) Vasile D. Ciornet, fiul precedentului. Copist la prefectura.

24) Dinu Ciornet, var cu prefectul. Pensionar și intentat al abatorului comunal.

25) Gheorghe Popovici var și cumnat cu prefectul. Primarul comunei Cirișii.

26) Ștefan Nădejdea cumnatul prefectului (prin fratele prefectului). Perceptorul din Piatra.

27) Doncescu, varul prefectului. Șeful gării Piatra.

Ceea ce face 27 rude ale prefectului in funcții bune. Mai deaparte:

28) Șmil Sigler zis și «Prefectul» rudă de departe cu prefectul. Agent de asigurare al societății «Naționala».

29) Leibu Haras zis și Emil Zaharia. Girantul polițelor «Dinastiei».

30) Bercu D. Armășanu moșul prefectului Albu, frate cu Leir Enache Cantemir.

31) Daniil D. Armășanu frate cu Bercu, dec... 32) Ițic D. Armășanu, tatăl lui Meier Enache Cantemir.

INFORMAȚII

Starea A. S. Principei Ferdinand urmează a fi cit se poate de îmbucurătoare.

Medicii speră că peste cite-va zile chiar să poată prescrie A. S. Regale mici preumbldri in trăsură.

MM. LL. Regele și Regina, împreună cu principele Leopold de Hohenzollern, au fost și eri Simbăta după amiază la castelul Foisor, spre a vedea pe A. S. Principele Ferdinand.

A. S. R. Principele Leopold de Hohenzollern a primit eri in audiență pe d. An. Stolojan, ministru de domenii.

Noua societate de asigurare din Brăila a hotărât înființarea unei sucursale in Iași cu conducerea careia a fost însărcinat d. V. Dimitriu, un distins avocat din localitate.

Sucursala va începe a lucra de Duminică, 6 Iulie. Sediul va fi, de o cam dată, in casele d-lui Schiler, alături de Banca Națională din Iași.

D. Ionel Brătianu, eroul de la Galați, a plecat astazi cu espresul orient in Holanda, spre a vizita unele porturi.

Lipsa sa din țară va fi de 15 zile.

D. G. Cantacuzino 'i ține locul. In calatoria sa, d. I. Brătianu, e însoțit de d-șii A. Saligni, directorul C. F. R., și de d. Cotescu, șeful serviciului mișcării.

Iată, după Opinia, mișcarea in magistratura iasaună, provocată de transferarea primului-procuror, d. Caracaz:

D. Caracaz va fi transferat prim-procuror la Galați. La Iași va fi numit prim-procuror saș d. Gabrielescu, actualminte prim-procuror pe lingă trib. Covurluii, saș d. Chirilovici. Consiliul de miniștri urmează să hotărască dacă d. Gabrielescu, in urma incidentului cunoscut, trebuie să fie înlocuit sau numai transferat la Iași.

D. procuror Lefter Dimitrescu va fi numit judecător si. die in locul d-lui Ionescu Ghinea, care trece judecător de instrucție, in locul d-lui Drăghici.

Mai mulți funcționari ne roagă a întreba pe ministrul de finanțe pentru ce nu schimbă orele de lucru de la 7 a. m. pină la 12 amiază.

Intrebarea este cu atit mai la locul ei, cu cit toate celelalte ministere au adoptat ca ore de cancelarie, orele de dimineață, cind căldura este mai puțin năbușitoare.

Aviz d-lui Gogu Cantacuzino.

D. general Stoilof, comandantul diviziunii din Craiova, a fost primit Sămbăta in audiență de d. general Berendei, ministru de reshel.

Asupra demisiei d-lui Caligari, prefectul de Fălciu, ni se comunica următoarele amănunte:

Încă de la intrarea d-lui Ferechide in minister d. Caligari își presintase demisia. Nu s'a luat atunci nici o hotărâre și demisia a fost uitata.

Cind faimoasa remaniere prefectorială a venit la ordinea zilei, atunci s'a cerut d-lui Caligari demisia, de astă dată foarte serioasă.

Prefectul de Fălciu, basat pe protecția d-lui Cantacuzino, a răspuns că nu își dă nici in ruptul capului.

D. Ferechide, despre care, ori-ce s'ar spune, are memorie bună, și-a adus atunci aminte de demisia dată de d. Caligari, la venirea sa in minister și a dat ordin să i se aducă dosarul.

La găsierea ei, ministrul a pus pe dinsa rezoluția că «se primește», și d. Caligari a rămas bun înlocuit.

Aseară, la orele 4, o ploaie torențială a căzut asupra Capitalei. Apa a înecat iarăși mai multe strade mărginașe ale Capitalei.

Curtea consulatului Țarilor de Jos a fost complet inundată.

Societatea studenților in medicină din palatul băilor Eforiei va decerne, in cursul lunii Iuliu, un premiu asupra celui mai bune lucrări asupra Morveit.

Societatea olandeză Langeweld urmează cu mare activitate pomparea apelor Bădălanului. Se crede că secarea completă va fi isprăvită înainte chiar de timpul convenit. Pompa cea mare, lucrează șase pompe, pompează peste 6000 metri cubi de apă pe oră.

Azi, Duminică, este a 22 a aniversare a instalării pe scaunul mitropolitului a I. P. S. S. Mitropolitului Moldovei.

Azi, Duminică, se face la Birlad alegerea pentru Casa obștei.

Vom asista la o luptă disperată între d. Nicorescu, fost prefect colectivist, destituit acum in urmă și care ține in stăpînire Casa obștei de 15 ani, și între noul prefect Theodor Ion.

Cine a călătorit cu drumurile noastre de fer, mai ales in timp de vară, de sigur a băgat de seamă lucrul următor: apa lipsește mai de la toate stațiile.

Pe ici pe colo este cite o fntină de la care călătorii singuri scoț apă, de cele mai multe ori însă lipsește și aceste fntini.

Călătorii s'araci cari fac un parcurs mai lung, sunt ast-fel nevoiți să rabde de sete ceasuri întregi. Dacă in timp de iarnă raiul nu este așa de simțitor, in timpul verii el este cit se poate de dăunător. Călătorii cu dare de mîncă se duc pe la bufet, dacă cum-va stația are bufet, dar vâ inchipuiri ce tortură este pe sufletul sârmanelor femei și bieșilor copii, cari înghesuși, pe aceste călduri, in vagoanele de clasa a treia, ne pot cel puțin să-și astimpe seeta.

Aglomeratia călătorilor, cu ocazia circulației trenurilor de plăcere, face raiul și mai simțitor.

De mai multe ori s'a vorbit asupra acestei chestiuni. Nu odată direcția căilor ferate și-a impus să studieze chestiunea, dar pină acum nu vedem nimic.

Socotim că a venit timp ca raiul să fie remediat.

Teama de cheltuieli nu trebuie să împiedice executarea lucrărilor.

Deplasări: D. C. Schina, primul președinte al Inaltei Curți de Casație, a plecat la Constanța pentru cite-va zile.

D. general Pilat, comandantul corpului al treilea de armată, a plecat ieri la Galați.

D. Gr. Dianu, directorul general al penitenciarului, a plecat Sămbăta să inspecteze penitenciarele de la Galați și Brăila.

D. general Brătianu, loc-țitor al șefului marelui stat-major al armatei, care a lipsit două zile din capitală, s'a întors la postul său.

D. Delvincourt, al 2-lea secretar al legației franceze, care a însoțit pe ministrul Franței la Sinaia, s'a întors astă-zi in Capitală.

Concursurile de definitivat

La concursurile pentru definitivat ținut in București, au reușit următorii institutori din circumscripția 2-a școlară, din 40 citi au fost examinați:

Eufrosina Alevra, Al. Alexandrescu, Elena Bănescu, G. Boboceanu, Elisa Constantinescu, Ortensia Constantinescu, Aurelia Cusen, Elena Drăghicescu, M. Galbenu, preutul St. Ionescu, Natalia Nedelcu, Elena Nicolaescu, Ecaterina Novleanu, Eleonora Răscanu, Sofia Sarebrino, Maria Ortansa Vicol și Ecaterina Zamfirescu.

Din 299 învățători înscriși pentru examenul de definitivat au reușit următorii învățători din circumscripția 2-a școlară București:

I. Angelescu, C. Angelescu, P. Anghel, I. Andronescu, A. Artinescu, Al. Alecu, M. Aron, G. Baltă, B. Balăbănescu, Ana Butoianu, R. Boicoacă, P. Băgulescu, G. Băulescu, V. Bolboceanu, G. Bojocescu, G. Constantinescu, I. Chiriac, G. Constantinescu, T. Călinescu, P. Cristescu, Demetra Cristescu, N. Cănescu, G. Cursan, D. Constantinescu (R.-Săral), C. Caraman, G. Dumitrescu (Brăila), Elisa Dumitriu, Elena Demetrescu, Vasilișchia Dumitrescu, G. Dobreanu, G. Dimulescu, Gr. Dimulescu, M. Dănescu, Teodora Epifana, preutul H. Fiera, C. Florescu, C. Georgescu, I. Georgescu (Ialomița), St. Georgescu, Florica Gârbea, M. Gabrielescu, I. Gheorghiu, C. Ispas, T. Iliescu, N. Ispas, St. Ionescu, R. Ionescu, C. Ionescu, Ecaterina Ionescu, Maria Ionescu, Gr. Ionescu (Vlașca), C. Luca, I. Lupu, E. Macedoneanu, I. Mihăilescu, Paulina Minecu, Filoteia Marinescu, D. Mihăilescu, V. Marcu, N. V. Manolescu, P. Michiescu, I. Mateescu, Mandricel, D. Măgureanu, I. Măgureanu, C. Negoescu, I. Nicolescu, Constantina Nicolescu, N. Negaieschi, Nicolae Popescu (Tudor Vladimirescu), Nicolae Popescu (Fintășii), Ioan Popescu Costin, G. Popescu, S. Popescu, Smaranda Parăianu, Gr. Popescu, P. Petrescu, Sevasta Paleologu, M. Popescu, I. Provincianu, V. Popescu, G. Petrescu, N. Rădulescu, G. Rizescu, Elena Rădulescu, N. Rădulescu (Hângulescu), N. Rădulescu (Flămânda), G. Stănculescu, I. Simionescu, G. Serbănescu, G. Salvin, I. Șuşnea, I. Sibiceanu, M. Scărlătescu, N. Stoica, E. Ștucă, I. Stănculescu, Z. Stoicescu, Al. Stănculescu, I. Stoenscu, Tarsita Teodorescu, Ș. Teodorescu, M. Teodorescu, C. Tomescu, N. Tomescu, C. Teodorescu, R. Topor, Elena Trofinescu, I. Teodorescu, V. Ţăneanu, Alexandrina Vasilescu, I. Voicușescu, N. Vasilescu, An. Vlădescu, Maria Vărtejeanu și V. Teodor.

Inaintările in armată

Creдем a ști că nici o înaintare nu se va face in armată pină la 30 August — aniversarea luării Griviței.

Chiar pentru această dată nu s'a hotărât nimic, trebuind a se lua mai înainte arisul M. S. Regelui.

Pe ziua de 1 Iulie s'au făcut numai înaintările la gradul de sub-locotenent a elevilor din anul al doilea al școlii militare de artilerie și geniu.

Iată aceste înaintări:

Geniu

Constantin Săvulescu, in regimentul 1 geniu; Nicolae Panfil in reg. 2; Gheorghe Rădulescu, in reg. 1; Tudor Constantinescu, in regimentul 2; Paul Cambureanu, in reg. 2, și Ioan Udrișchi, in reg. 1.

Artilerie

Dim. Palada, in reg. 2 cetate; Gr. Sirbu, in reg. 8 art.; Paul Moruzi, in reg. 2; Marin Seinesu, in reg. 2; G. Brătescu, in reg. 2 cetate; G. Anastasiu, in reg. 9 artilerie; Em. Keminger, in reg. 12; Pompiliu Pașca in reg. 7; G. Pastia, in reg. 7; Șt. Pleșoianu, in reg. 9; N. Sîndulescu, in reg. 3; M. Paul Iliescu, in reg. 1; Al. Negură, in reg. 1 cetate; Th. Alenișiu, in reg. 3 art.; Traian Frunzescu, in reg. 8; Al. Urmăreanu in reg. 3; Al. Bărbian, in reg. 11; C. I. Ionescu, in reg. 1 cetate, și I. Cantemir, in reg. 1 cetate.

Flotilă

N. Puricescu, inspectoratul navigației și porturilor.

Din școala de oficieri au fost înaintați elevii:

Ioan Mihăilescu, in inspect. nav. și port.; Al. Dobias, id.; C. A. Ionescu, in depositul echipajelor flotilei, și Octav Nedelcu, id.

Cavalerie

I. Diclescu-Botez, in reg. 2 roșiori; Spiru Roman, in re. 6 r.; Dim. Bileiurescu, in reg. 11 călărași; Carol Ressel, in reg. 2 R.; C. Comanescu, in reg. 10 C.; Traian Stărcă, in reg. 1 R.; C. Cîmpineanu, in escadronul tren; Ernest Ciurea, in reg. 2 R.; C. Gheorghin, in reg. 1 R.; Al. Giurescu, in reg. 3 R.; E. Ciocălteu, in reg. 10 C.; Al. Serbănescu, in reg. 8.; V. Constantinescu, in reg. 11 C.; C. Stoilov, in reg. 1 R.; N. Plopsoreanu, in reg. 2 C. C. Calatorescu, in escadronul 3 tren; Gh. Basarabescu, in reg. 2 C.; Em. Savoivu, in reg. 3 R.; Gh. Stancov, in reg. 9 C.; Al. Panopol, in reg. 1 R.; I. Panaiteanu, in reg. 4 C.; D. Constantinescu, in reg. 5 C. Al. Dobrescu, in reg. 9 C.; C. Stavrescu, in reg. 9 C.; C. Cogălniceanu in reg. 10 C.; Teodor Nanu, in reg. 5 C.; C. Chiriteșcu, in reg. 5 R.; Ioan Olteanu in reg. 8 C.; Ioan Tacu in reg. 3 Dâmbovița atașat in reg. 4. R.; C. Aricescu, in reg. Roman No. 14 atașat reg. 5 R.; Vasile Climescu, in reg. 6 Tecuci No. 24 atașat reg. 6 R.; și Em. Strâmbeanu, in reg. Buzău, No. 8 atașat reg. 1 R.

Vom da Lună înaintările făcute in infanterie.

DIN IAȘI

4 Iulie.

Procesul lui Anton Botez, fost subșef al biroului administrativ comunal, a venit azi, înaintea Tribunalului corecțional și s'a aminat.

Botez este acuzat de delapidare a mai multor taxe comunale, cari se urcă la suma de 500 lei. Acest Botez a fost unul din cei mai distinși militari și dintre cei dintâi, cari au fost însărcinați cu supravegherea și executarea lucrărilor de fortificare de la Nămolosa. Comițind și acolo acte necorecte, Botez a fost reformat.

Acum cât-va timp a încetat din viață in Iași, o bogată romincă din Basarabia, Nădejdea Marcu. La moartea ei, cit-va particulari, între cari și d. Veniamin Costache, fost subprefect, și-au apropiat o parte din lucrurile și banii rămași in casă.

Camera de punere sub acuzare, in urma apelului procurorului general, a ordonat un supliment de instrucție, in ceea ce privește pe d. Veniamin Costache.

Instrucția va începe miine și se va face de d-l judecător Sculi.

SPECTACOLE

Grădina Rașca, strada Academiei.— Direcțiunea d-lui Șimon Petrescu. In se-care seauă reprezentațiunile variate a la Koster et Bials din New-York, teatru, gimnastică, danțuri, concerturi și pantomime.

Prețurile locurilor: Loja 10 lei, Stal I 2 lei, Stal II 1 leu. Militarii și copiii plătesc pe jumătate.

Hall de l'Indépendance. Cinematograf: In toate seriile ședinte de la ora 8 jumătate pină la 10 jumătate. Vederi românești. Intrarea 50 bani.

Grădina Hugo.—Teatru de varietăți. In timp de ploaie, in sala Hugo.

Grădina Centrală.—Concert dat de orchestra D. Dinicu.

D-rul ION NANU

Fost medic secundar al Spitalelor din București stabilit in Câmpulung dă consultații pe timpul verii.

DR. STERIE N. CIURCU

IX Polikangasse—No. 10. Viena Consultanți cu celebritățile medicale și cu specialiștii de la facultatea de medicină din Viena

ALPHONSE DAUDET

CEI TREI CORBI

Era seară, se sfârșise bătălia.

Din ciocnirea a două armate, natura toată de prin prejur este agitată. Atmosfera, încălzită de fumul pulberii, plutește pe deasupra satului in formă de nori roșii. Aerul este plin de mișcare, ca o mare după furtună. Totul se simte tremurind de teribilele comotii din timpul zilei, și pământul acoperit de zăpadă, turburat dm repaosul lui de iarnă, se crapă, se scufundă de greutatea tropotului desperat și de căderea cadavrelor de oameni și de cai.

Muncă sinistră! In grămezile de zăpadă, bătălia a semănat morți.

Mantarele cenușii sunt sfîșiate din cauza sivrecoalelor de agonie.

Brațele se agitău in aer, picioarele se întind țepene și drepte impingînd pământul in groapa comună care se umple repede.

Cu obrazul descoperit, galben, sub cerul ca de plub, un tînăr soldat sta culcat.

Miinele-i sint negre de praf de pușcă, și tunica găurită de gloanțe.

Fusese in cea mai grozavă luptă, in mijlocul focului, și camarazii crezuseră că a murit cind l'au văzut căzînd.

Trăește, cu toate acestea, și strigă ajutor din toate puterea care i-a mai rămas, dar nimeni nu-l răspunde.

In sfârșit, înghețat de frig, ostentit de suferințe, simte că-l apucă somnul greu și ușurător de suferințe și e gata să se dea pradă aceluși somn de moarte.

Dar iată că la orizontul imens pe care-l vede întreg cu ochii aproape închiși, apar trei puncte negre cari se măresc cu cât se apropie.

Sunt aripi, aripi îngrozitoare cari se mișcă... Indată ele se opresc de asupra capului său și trei corbi stau nemișcați, suspendați in aer cu acea așteptare liniștită a fiarelor de pradă.

«Vin pentru mine oare?» se întreba rânitul cu grija și tot corpul lui trăsare văzînd că cei trei corbi se lasă pe pământ și se așează la o mică distanță de el.

Frumoase pasări! grași, strălucitori, și bine hrăniți. Nici o pană nu lipsește din aripele lor. Cu toate acestea, trăesc in mijlocul bătăliei. Nu trăesc chiar de cât prin ea; dar asistă de departe, de foarte de sus, departe de lovitura gloanțelor și nu se coboară de cât atunci

cînd regimentul a căzut și cînd răniții sunt culcați una cu pământul.

Vere, zise unul din corbi, v'am făcut să veniți pentru acest mic soldat al Franței, ce'l vedeți culcat coala inaintea voastră. Este un brav soldat, cu mare curaj, dar fără prudență și fără reflecțiune. Vedeți chipul ce găurite de gloanțele cari l'au culcat la pîmînt.

«Vere, este o pradă bună, și dacă voiți îl vom împărți. Dar trebuie să mai așteptăm puțin, cu toate că armele-i sunt rupte, capul gol, miinele inerte, tot e de temut dacă se reînsuflește!» Acela care vorbea era cel mai mare, iar cel l'alți doi ascultîndu-l ședeau cam departe de ciocul lui feroce și încarligat El reluă: «Hourrah! îl vom împărți.»

Auzi tu mic soldat ceea ce zic ei?.. Inima ta nu bate oare! Dar vorbește, vorbește și strigă-le tare de tot că cu toate că ai perdut mult

